

[Поуке и искушења](#)

ДА ЛИ ЈЕ УРБАНИ РАТ У ФРАНЦУСКОЈ ДОИСТА ПОДСТАКНУТ И УПРАВЉАН СПОЉА, ПО МОДЕЛУ УДАРА НА ДЕ ГОЛА 1968?

Играње сказаљкама историје

„Амерички медији правдају ‚спонтану‘ урбану побуну у Француској, али и у Белгији и Немачкој, социолошким анализама лошег грађанског стања имиграната на периферијама градова. Али имигранти су угрожени као такви, а не по расном и верском кључу, како се појављују у рату који букти. Такође, незапослени дечаци и студенти технички нису у стању да воде урбану герилу таквих размера. Иоле озбиљнија анализа, из домена технологије политике и постмодерних специјалних ратова, чини јасним да је све то производ скривене спољне режије”

Пише: Гуљелмо Марија Лоли-Гети

Да на шна пла не тар но до ми нант на
вој но-по ли тич ка стра те ги ја, ја сно ис ка за на
кроз це ло куп ну тра гич ну сли ку и кр ва ви траг
ко ји је сву да пра ти, има са мо је дан гло бал ни
циљ: вла да ви на све том по сва ку це ну! Не ка
Па риз го ри! То је пр ви циљ атлант ских
го спо да ра ко ји су са да одах ну ли, јер су
ус пе ли да вра те на зад ска заљ ке са та
исто ри је. Се ти мо се фран цу ске 1968, ко ја
ума ло ни је но ка у ти ра ла ге не ра ла Шар ла де
Го ла (1890-1970), кри вог што је иза шао из НА ТО
пак та 1966. го ди не, што је фор ми рао фран цу ске
удар не атом ске сна ге, што је тра жио злат ну
под ло гу за еми то ва ну нов ча ну ма су,
ба цив ши та ко на ко ле на САД. Био је крив што је
ство рио нај ве ћу по љо при вред ну и
зо о тех нич ку ин ду стри ју у Евро пи. Опет су
на ши пре ко о ке ан ски „при ја те љи”
по тро ши ли ми ли о не до ла ра да га зба це са
вла сти, али је де Гол, с два му ње ви та по те за,
ус пео да осу је ти аме рич ку „де мо крат ску”
за ве ру. Кон тро лу бер зе по ве рио је ге не ра лу
Ж. Ма суу и по ми рио се са ру ским
пред сед ни ком Ле о ни дом Бре жње вим
(1906-1982), ко ји је од мах сми рио пред сед ни ка
Фран цу ске ко му ни стич ке пар ти је Жор жа
Мар шеа (1920-1997) и све се рас пр ши ло као ме хур
са пу ни це.

Па̀ри́з и Фран̀цу̀ска го̀ре, јер је ка̀тѐго̀рич̀ки
им̀пѐра̀тив амѐрич̀ких рѐпу̀блѝкан̀ских
нео̀кон̀зер̀ва̀тѝва̀ца да се обо̀ри пред̀сед̀ник
Жак Шѝрак ко̀ји нѝје учѐство̀вао у ин̀ва̀зѝји на
Ирак и ко̀ји во̀ди по̀лѝтѝку прѝблѝжа̀ва̀ња са
пред̀сед̀нѝком Ру̀ске Фѐдѐра̀цѝје
Вла̀дѝмѝром Пу̀тѝном. По̀врх свѐга,
фран̀цу̀ски пред̀сед̀ник под̀стѝче ја̀ча̀ње евра
ко̀ји по̀чѝње да за̀мѐњу̀је до̀лар као мо̀нѐту
свет̀ских рѐзер̀ви, што је за амѐрич̀ку
плу̀то̀кра̀тѝју ужас над ужа̀сѝма!

ШЕСТ ПА̀КЛЀНИХ ЕТА̀ПА

Све те „оштре” ана̀лѝзе амѐрич̀ке штам̀пе и
тѐлѐвѝзѝје, ко̀је сва̀ко̀днев̀но прѐпла̀вљу̀ју
и европ̀ске мас-мѐдѝје, не мо̀гу да ис̀крѝве
ствар̀но ста̀ње, за̀хва̀љу̀ју̀ћи, по̀ред оста̀лог,
дра̀го̀цѐним ин̀фор̀ма̀цѝја̀ма арап̀ске
тѐлѐвѝзѝје „Ал Џа̀зѝра”.

Амѐрич̀ки мѐдѝји прав̀да̀ју „спон̀та̀ну”
ур̀ба̀ну по̀бу̀ну ко̀ја се шѝри кроз Фран̀цу̀ску,
али и по су̀сед̀ној Бел̀гѝји и по Нѐмач̀кој,
со̀цѝо̀ло̀шким ана̀лѝза̀ма ло̀шег гра̀ђан̀ског
ста̀ња имѝгра̀на̀та на пѐрѝфѐрѝја̀ма гра̀до̀ва.

То стање стварно постоји, као, уостајом, и у Италији и другде. Али имигранти су угрожене ни као такви, а не по расном кључу, како се појављују у рату којим букти. Такође, дејачи и студенти којим не налазе посао технички нису у стању да воде урбану географију таквих размера. Иоле озбиљнија анализа, из домена техничких технологија је политичке и постмодерних специјалних радова, чиме јасним да је све то производ скривене спољне режике.

Циљ? Дејство биљачија и слабљење француске тврђаве у оквиру Европе са 25 чланица. Обајане Ширака је други тактички циљ привредно-војног плана Волстрија, лондонског Ситија и још неких центара моћи.

Ситија у Француској укажује и на покушај да се пређе у трећу етапу: паљене неколико католичких цркава циљано је да се узмљи Јованке Орлеанке изазове мржња, реакција и сукоб између хришћана католика и муслимана, као што се дешава у чувеном масакру у Мадриду, али су исламски шитско-сунитски имами то тако да осујетили својом моћном фактом којим је смирила младе муслимане.

У истом контексту треба сагледавати и недавні масакри у Аману, у Јордану, као и „најаву” израелских тајних служби уочи постоља у Шарм ел Шеику, у Египту. То смућено саопштење, у погледу којег имамо много

ре зер ви, очи то про гра ми ра и при зи ва
„арап ску мр жњу” пре ма Је вре ји ма и
„кр ста ши ма”. И не дав но от кри ће да су
аме рич ки вој ни ци ко ри сти ли про јек ти ле са
бе лим фос фо ром рав но је про гра ми ра ном
ис тре бље њу ирач ког на ро да, што је већ до ве ло
до број ке од 170.000 мр твих. То ме тре ба до да ти и
ан гло-аме рич ко све сно ра ди о ак тив но
ура ни јум ско за га ће ње у Ав га ни ста ну и
Ира ку, ко је не мо же би ти са ни ра но ни у
на ред них пе де сет го ди на.

АТЛАНТИЋАНИ И АТЛАНТИСТИ

Пре ко алп ски исла ми сти су по ста ви ли и
ак ти ви ра ли „за пад ну” клоп ку Фран цу ској и
Евро пи да би је де фи ни тив но
де ста би ли зо ва ли. Исто се већ до га ђа на
ли ни ји се вер–југ–ис ток: Ри га – Вар ша ва –
Тби ли си – Ки јев – Оде са – Ба ку - Гро зни, ко ја
иде ка ис тој тач ки као и дру га рат на ли ни ја, она
од за па да на ис ток: Тел Авив – Аман – Да маск –
Баг дад - Те хе ран. Уз тај циљ, под ра зу ме ва се и
ства ра ње Ве ли ке Ал ба ни је да би се раз био
Бал кан и Ве ли ког Изра е ла са экс пло зив ним

по сле ди ца ма за ства ра ње ве ли ког са ве за
из ме ђу ста рих кон ти не на та ко ји су са ња ли
Алек сан дар Ве ли ки, Ју ли је Це зар, Кар ло
Ве ли ки, Фри дрих Дру ги, На по ле он...

Да кле, спре ча ва ње спа ја ња За пад не Евро пе
са ње ним азиј ским де лом је за но ви
ан гло-америч ки по ре дак че твр ти нео п ход ни
циљ, ко ји је сво је вре ме но пла ни рао Бри та нац
Х. Џ. Ма кин дер (1861-1947). Оства ри ва ње тог
ци ља да ло би од ре ше не ру ке за пе ту ета пу –
ин ва зи ју на Си ри ју, Пер си ју и Ве не цу е лу,
ко ја је већ под ем бар гом. Са свим слу чај но, све те
зе мље су бо га те наф том. Пре ци зи рај мо да је
за Си ри ју као ме ту за слу жан про је кат у ко јем је
Ен гле зу Бех те лу по ве ре на из град ња
наф то во да од Мо су ла до лу ке у Ха и фи, ко ји
је пла ни ран још 1947. го ди не, да би се
га ран то вао до ток наф те Изра е лу.

Мо ра мо овој аме рич кој те о ре ми да
при до да мо и ве ли ки ме диј ско-фи нан сиј ски
ма не вар ко ји је у не мач кој усто ли чио
та ко зва ну „ве ли ку ко а ли ци ју”
Хри шћан ско-де мо крат ске уни је,
Со ци јал де мо крат ске пар ти је и ли бе ра ла,
од но сно Ан ге ле Мер кел на че лу не мач ке
вла де. Тај про је кат Ва шинг тон по др жа ва да би
пре о кре нуо курс не мач ке спољ не по ли ти ке,
та ко да она за у ста ви при бли жа ва ње Ру си ји и
по др жи рат у Ира ку. Иако је сла ба шан, про је кат
је ус пео да бло ки ра, бар на не ко вре ме, не мач ку

по ли ти ку, ко ја се са да ба ви са ма со бом да би
сми ри ла су ко бе уну тар рајн ске „ве ли ке
ко а ли ци је”.

На тај мо за ик ак ту ел не ме ђу на род не
по ли ти ке тре ба до да ти и ита ли јан ски
до при нос да се рас па ли жар ан ти и ран ског
рас по ло же ња, због прет њи ко је је пред сед ник
Мах муд Ах ма ди не џад упу тио Изра е лу.

За бо ра вља се да је та ве ли ка ис точ на зе мља
пр ви ита ли јан ски тр го вин ски парт нер, ко ји
да је по сао ве ли ком де лу на ци о нал не
ин ду стри је, а одав но је на ме ти атлант ске
три ла те рал не ин ва зи је. Та ис точ на зе мља
не ма оку па ци о не тру пе ни у Тел Ави ву, ни у
Лон до ну, ни у Ва шинг то ну, и има пра во, као и
Изра ел и дру ге на ци је, да има сво ју ну кле ар ну
ин ду стри ју да би се еко ном ски бра ни ла и
оп ста ла.

Свет ска по ли тич ка сли ка је за бри ња ва ју ћа и
вр ло опа сна!

Рат ни ве тро ви бе сно ду ва ју пла не том и рат,
глад, бо ле сти и мр жња ха ра ју, иако би смо мо гли
сви да мир но жи ви мо и ко ри сти мо на ша
на уч на от кри ћа и на ша бо гат ства, ко ја
сва ко днев но ра си па мо крат ко ви до и
его и стич ки. Да би смо се од бра ни ли од
при род них ка та стро фа и сло ма, мо ра мо
по што ва ти жи вот ну сре ди ну, еко си стем, и
об у зда ти по ре дак ства ри ко ји нас ху шка на
бе со муч ну нео б у зда ну по тро шњу. Не сме мо

биће ти налик похлепним и злим ста новницима
Атлантиде (много сличне поступалацима
да на шнег атлантистичког „светског
гоподства”), који је океан попио у давна
време на, са њиховим златом, као што нам то
преноси Платон у свом непревазиђеном делу
„Критија”. <

(Новембар-децембар 2005)